

Таємниця Будди

Анатолій Косматенко

Як хвилям синім океану,
Як гангських лотосів квіткам, —
Немає ліку всім дивам
Священіно-тайним Гіндустану!
Скоріш досягнеш ти нірвану,
Аніж віднайдеши ключ дивам
Таємно-тайним Гіндустану!
І все ж одне відкрию вам:
То крапля в морі Гіндустану...

В Аджанті є прадавній храм,
Споруджений безвісними руками, —
Давно колись явилась небесам
Зірниця сяйна Махаяни.
Є в ній простора зала. Там
У сутіні твоїм очам
Немало дивних див постане...
Та є одне — то диво всім дивам!
В стіні скелястої споруди
У давню давнину,
Ніч недоспавши не одну,
Хтось висік статую святого Будди.
До неї йдуть мандрівні люди.
І ти прийди — й побачиш дивину:
Сьогодні Будда усміхається неначе,
А завтра — гнівен він чи гірко плаче;
А ще прийди — побачиш Будду в сні...
Я довгі, довгі дні
Шукав, питав усюди,
Хто відгада загадку Будди.
Лиш золото й допомогло мені.
"Дивись! — Чернець шепнув на вухо мило. —
Посвітач я несу лівіш".
Враз Будду смутком-хмарою покрило.
"Дивись! Посвітач ставлю я правіш".
Враз Будду ніби сонце звеселило.
"У світлі, — посміхнувся, — вся сила!"

Й додав тихіш:

"Який потрібен Будда буде,
Таким і буде Будда!"

А я скажу іще простіш:

Залежить все від клієнтури

І кон'юнктури.

Та є світильники куди хитріш!

Сказать? В однім заморськім краї

Є помодерніша й олія, й гніт.

До чого й хитро ж світлотінь міняють —

Підсвічують Новий старезний Світ!